

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7·50, polletno Din 15·—,
seleletno Din 30·—.

Sijajna zmaga Narodnega bloka v državi

Narodni blok ima nad polovico vseh poslancev. V Sloveniji sta od demokratov izvoljena dr. Žerjav in dr. Pivko

Volilna borba je končana. Nehala je tako, kakor smo svojim prijateljem in bralcem nešteto krat napovedovali.

Narodni blok je sijajno zmagal.

Od 124 mandatov v prejšnji skupščini se je dvignil na 162 poslancev v novi skupščini. Ker znaša polovica od vseh 315 poslancev 158, si je s tem priboril v novi skupščini sam večino. Ta večina se bo pa z razveljavitvijo mandatov prcti-državnih radičevskih rovarjev še izdatno povečala.

Vlada Narodnega bloka ostane naprej in bo ostala najmanj štiri leta, opirajoč se na krepko in močno delavno večino Narodnega bloka v narodni skupščini.

V svojo lastno škodo so Slovenci v veliki večini glasovali proti Narodnemu bloku. Zastonj smo jih svarili, zastonj jim pripovedovali, čim več slovenskih poslancev bo v Narodnem bloku, da bo tem večja njihova moč v tem bloku in tem lažje njihovo prizadevanje za Slovenijo in za Slovence. Stotisoč nerazsodnih volilcev je vrglo navzlic temu volilno kroglico v žrelo nenasitnih tigrov.

Od klerikalcev pa ljudstvo zopet štiri leta ne bo imelo ničesar.

Vsak glas zanje oddan, je škoda in sramota za Slovence. To smo pisali pred volitvami in to pišemo tudi danes. Da je res tako, bodo ljudje videli vsa prihodnja štiri leta.

K sreči sta vendarle izvoljena dva slovenska poslanca vladne večine Narodnega bloka, dr. Žerjav in dr. Pivko. Na Štajerskem je manjkalo samo 323 glasov, da ni bil izvoljen poleg dr. Pivka tudi še dr. Lipold. Ako bi volilci g. Drogenika bolj podprli, bi bil tudi on lahko izvoljen. Na Kranjskem je manjkalo 1578 glasov, pa bi bil poleg dr. Žerjava izvoljen še kandidat za kranjski in logaški okraj dr. Kramer. Glasov je dobil Narodni blok na Kranjskem 10.410 in bi imel dva poslanca, če bi se klerikalci ne zvezali s kočevskimi Nemci, ki so pri teh volitvah drveli za tigre po kostanj v ogosij. Tudi

komunisti so glasovali večinoma za klerikalce.

ker so mislili, da s tem lahko največ

škodujejo državi in njenemu napredku. V Ljubljani je dobil kandidat Narodnega bloka g. Mohorič 4000 glasov, doktor Korošec, za katerega so glasovali tudi komunisti, Nemci, socialisti in pilpogačarji, pa je dobil 4365 glasov. Zmago v Ljubljani s 365 glasovi je «Slovenec» že v ponedeljek zjutraj v posebni izdaji slovesno razglasil, a njegovega veselja je bilo že drugi dan konec, ko je izvedel, da je navzlic tej zmagi za vedno konec tigrovske slave, ker je

porazen in pohojen v državi blok avtonomistov, federalistov in drugih rovarjev proti državnemu in narodnemu edinstvu.

Nedeljske volitve so v Sloveniji pokazale tudi,

kako prav smo imeli ml, ko smo klicali podeželske naprednjake v skupno fronto proti klerikalcem.

39.000 naprednih glasov je bilo v Sloveniji oddanih istočasno s 104.000 klerikalnimi glasovi. Ker ni bilo enotnega nastopa in je vsak vlekel na svojo stran, so izvoljeni samo trije naprednjaki (Žerjav, Pivko in Pucelj), dočim bi jih pri skupnem nastopu lahko bilo najmanj 81. Skoro vsi razdiralci in zgagarji so se pod nosom obrisali za mandat in samo Pucelj je izvoljen, četudi je govoril in pisal, da bodo izvoljeni najmanj trije SKS. To pa za Pucelja še ni najhujše, da bo šel sam v skupščino, najhujše zanj je to, da je čisto propadla njegova zemljoradniška stranka, o kateri je pisal «Kmetijski list», da bo druga najmočnejša stranka v bodoči skupščini ter da bo dobila najmanj 350.000 glasov. Resnica je sedaj ta, da je zemljoradniška stranka res druga, a ne od spredaj, marveč od zadaj. Pred njo je še sedem drugih strank, za njo pa samo še ena. Ako bo g. Pucelj še naprej delal «opozicijsko» politiko, bo s svojimi štirimi tovariši med 315 poslanci prav slabo vozil. Kakor smo pisali prej, tako rečemo tudi sedaj: če bo Pucelj do sedanje politiko nadaljeval, bo hodil v Beograd le po dižete, slovenski kmet pa od njega ravno tako ničesar ne bo imel, kakor od tigrov.

Iz Beograda prihajajo že vesti, da se vlada in Narodni blok že pridno pripravljata za delo v Narodni skupščini.

Tudi se poroča, da bo Narodni blok do sedanje predvolilno politiko z najkrepkejšo roko nadaljeval. To, kar je bilo v zadnjih šestih letih zamujenega, je treba sedaj popraviti. Izrezati pa bo predvsem treba strupeno bulo, ki je rastla do sedaj na našem državnem in narodnem telesu ter mu jemala zdravje. Zato pridejo sedaj

slabi časi za vse one, ki so glasovali za rovarje,

separatiste in komuniste. Če jim bodo Korošec in drugi tigri kaj dali od svojih dijet, to bo pa tudi vse, kar bodo imeli dobrot od njihove nesrečne in brezvestne politike. Mi bomo prihodnja štiri leta sicer gledali, da bo v državi prišla do veljave pravica, enakost, bratstvo in svoboda, vendar pa bomo tudi skrbeli, da bodo imeli v Narodnem bloku še prav posebno zaslombo tisti ljudje, ki so glasovali za državno in narodno edinstvo ter za pozitivno delo v skupščini. Vsi oni kraji in vsi oni, ki so izrekli s kroglico zaupanje Narodnemu bloku, naj so si svesti, da bo tudi Narodni blok zanje storil, kar je v njegovih močeh. Prosimo jih le, da se z zaupanjem obračajo na tajništvo JDS v Ljubljani ali v Mariboru, da obrazložijo svoje upravičene želje, in pomagali bomo. Drugi naj se obračajo na tigre in naj sedaj, ko so jim šli že v drugič na led, z njimi vred rjovejo ali pa si oblizujejo rane, ki so si jih v nedeljo sami prizadejali.

Novo življenje se pričinja v državi.

Doba miru, dela in napredka.

Dinar je zadnja dva dni zopet začel rasti, ko je zunanji svet slišal, da je zmagal Narodni blok. Tudi v Sloveniji se bo prihodnja štiri leta veliko izpremenilo in bi se še več, ako bi Slovenci ne bili tako neumni, da so zopet drveli utikati kroglice v tigrovske skrinjice. Upajmo, da so to vendarle storili zadnjikrat in da jim je že danes žal, da so poslušali politikujoče župnike in kaplane, ne pa nas, ki smo pisali le za koristi slovenskega

ljudstva čisto in goto resnico. Sedaj velja geslo:

Kdor ni z nami, je proti nam.

Kdor se ni hotel rešiti, kakor smo svetovali, mu ne moremo pomagati. Sam je kriv svoje nesreče.

Politični pregled

Volilna bitka je končana z zmago. Dne 8. februarja je Narodni blok v državi izvojeval 162 mandatov, kar napram 153 opozicijskim mandatom pomeni trdno večino za možnost delovanja v novi narodni skupščini. Mirno lahko rečemo, da smo z zmago Narodnega bloka stopili na prag nove bodočnosti, nove dobe našega državnega življenja. Dne 7. marca se bo sestala narodna skupščina in vlada bo s posebno izjavo predložila

program dela in reda,

ki bo navedel po vrsti poedine zakonske osnove, ki jih bo treba zapored reševati, da tekom štiriletne skupščinske dobe dobi naša država vse potrebne osnove v političnem in gospodarskem oziru. Veliko je naše zadoščenje, da bomo tudi Slovenci zastopani pri tem plodonosnem delu po dveh tako odličnih predstavnikih naprednega Slovenstva, kakor sta naša dva izvoljena poslanca

minister dr. Žerjav in narodni borec dr. Pivko,

ki sta v ljutom volilnem ognju častno rešila naš prapor, dočim je Ljubljana po izdajstvu švigašvagarja dr. Ravniharja padla pod črno zastavo klerikalizma. Bridko je to dejstvo, da je Ljubljana navzlic ogromni množici narodno-naprednih volilcev padla v oblast dr. Korošcu, kakor je tudi po sedanjih volilnih izidih ponovne obsodbe vredno trmo-glavo cepljenje enotne napredne fronte, ki bi bila klerikalizmu zadala strahovit poraz. Toda po toči zvoniti je prepozno

in politika ne pozna solzavosti. Zato moramo le hladno in trezno pretresati položaj po volitvah in se zavedati, da je naš uspeh dokazan v ogromnem porastu naših glasov. Armada naših borcev v Sloveniji se je od zadnjih volitev pomnožila skoro za enkrat; volilni rezultati izkazujejo 24.000 naših glasov. Le zaradi volilnega reda nam ne pripade razmerno število poslancev, toda že danes lahko rečemo, da dr. Žerjav in doktor Pivko odtehtata vse tigrovske poslance. Onadva sta

člana velike vladne enote,

ki bo krojila državi in njenim delom usodo, dočim bodo klerikalni poslanci kot plemenska separatistična skupina glodali grenki kruh opozicije in s praznim rogoviljenjem zaigravali zaupanje slepo zaverovanih klerikalnih množic.

Volitve dne 8. februarja so ustavile poplavo separatizma. Radić je na Hrvatskem izgubil nekaj mandatov, klerikalci so v Sloveniji nazadovali za nekaj tisoč volilcev, nazadoval je bosanski Spaho, macedonski Turki so izbrisani do enega mandata; propadlo pa je tudi troje nemških poslancev in klerikalci izven Slovenije so doživeli strahoten poraz. Separatizem pričinja polagoma usihati in bo tekom štirih let v veliki meri usahnil. Dobro se zavedamo, da bo klerikalizem pri nas še obupno tolkel okrog sebe in se zaganjal osebno v nas demokrate. Toda mi se ne ustrašimo še tako pekenskega klerikalnega ognja. Prestali smo najhujše, pomnožili smo svoje vrste in v zavesti popolne končne zmage stopamo v nadaljnjo borbo. S smotrenim organizatoričnim delom kakor doslej bomo rušili klerikalno trdnjavo v neomajnem prepričanju, da

klerikalizem mora pasti,

ako hočemo, da se tudi slovenskemu ljudstvu razgrne popolna duševna svoboda, ako hočemo, da si v enotni jugoslovenski državi zagotovimo vsestranski

napredek in vse one svoboščine, ki nam grede po zakonih in po enakovrednosti z brati Srbi in Hrvati. Sporedno z našima skupščinskima predstavnikoma dr. Žerjavom in dr. Pivkom bomo nadaljevali borbo za svoje ideje.

Zunanje države so vest o zmagi Narodnega bloka sprejele s toplo simpatijo. Naš dinar je na inozemskih borzah začel zopet rasti, kar je

dokaz popolnega zaupanja zunanjih držav v vlado Narodnega bloka,

ki je že doslej dokazala sposobnost za vodstvo države in se bo odslej, oprta na stalno večino v narodni skupščini, lahko nemoteno posvetila izvedbi prepotrebne gospodarskega programa. Jugoslavija je rešena separatistične mrzlice in kot najmočnejša državna enota zavzema gospodujočo veljavo na Balkanu.

Dočim mi stopamo v dobo mirnega gospodarskega razvoja, se v drugih državah skoro povsod pričenjajo javljati novi zapletljaji.

Italija je razrovana

in se pripravlja za nove volitve.

V Nemčiji so krize še vedno na dnevnem redu

in je računati z novimi burnimi volitvami,

Francija bide hud boj z Vatikanom, ker se hoče za vedno otresti rimskega vpliva,

Anglija ima težke brige z Nemčijo in njenimi dolgovi in v

boljševiški Rusiji se nadaljujejo prekucije

in spopadi med poedinimi komunističnimi veljaki. Vmes prihajajo na evropsko politično pozornico še neprestani spori med posameznimi manjšimi državami, kakor med Grčijo in Turčijo ter med Španci in Marčanci. Vse to zamegljuje evropsko obzorje. Mi pa smo z volitvami storili velik korak naprej in naša pot v bodočnost je jasna.

Gospodična Mimi

Napisal * * *

Na dvorišču pred Kamnarjem v Zabrdju je rezgetal konjiček, vprežen v ličen koleselj, pripravljen na odhod. Domači sin Ivan se je praznično oblečen sukajl okrog njega in debela srebrna verižica mu je rožljala po telovniku. Pogledal je na uro ter nevoljno namrdnil obraz.

«Ivan,» se je prizibala iz veže mati Kamnarica, «glej, da opraviš, kar sem ti naročila!»

«Kaj ste mi že naročili, mati?»

«Zopet je pozabil,» je vzdihnila polslišno. «Glavo imej pri sebi in misli, kam greš.»

«Po Micko grem.»

«Ne pozabi pa, da mesto ni Zabrdje in da se je Micka, ki že pol leta živi med gospodo, naučila olike. Bolelo bi jo tvoje nerodno obnašanje. Že veš, kaj hočem reči . . .»

«No, kaj hočete reči?»

«Odkrivaj se in pozdravljaj.»

«O tem govorite že ves teden.»

«Torej nisi pozabil?»

«Nisem.»

«Vrniti se morata še pred večerom. Poj je dolga in pošteni ljudje se vozijo podnevi.»

Ivan je skočil na voz, zamahnil z bičem, konj je dvignil glavo in zdiral.

Kakor pričarana je stala mati Kamnarica

na dvorišču. Njeno oko je spremljalo odhajajočega sina, misli pa so ji plavale okrog bčerkice Micke po mestu, kjer se je učila kuhati in čaka brata Ivana, da jo popelje domov. Danes ji je ugajala radovednost zgovornih vaščank ki so ne na pragih stegovale za vozom, in vsem bi bila najrajši povedala, da se vrne v Zabrdje ona, ki bo nekaj več, kakor so druga dekleta. Po prstih se je bližala ograji, za katero je čula tiho pomenkovanje, sluteč priložnost, da razglasi njen prihod. Stojčča ob grmu, rastočem ob plotu, je razmikala veje z namenom, da jo zapazita sosedinji, ki sta si na oni strani šepetali druga drugi na uho. A preveč sta bili zaverovani v svoj pogovor; nobena ni hotela videti bahave Kamnarice, ki se jima je nastavljala.

Nevoljna zaradi svojih neuspehov se je Kamnarica obrnila od ceste proti hlevu, kjer je zagledala svojo rejenko, ki je živela pri hiši od mladih nog. Siroti je bila ob rojstvu določena pičila merica razuma, vzlic temu je bila navihana in nagajiva; resna Kamnarica je ni mogla vselej ukrotiti z besedo, ampak je morala večkrat prijeti tudi za palico.

«Malka,» jo je poklicala Kamnarica nalašč prav glasno, da sta čuli sosedinji, še vedno šepetajoči za plotom, «živino moraš opraviti, Ivana ni doma.»

«Kje pa je?» je zarezala Malka s hripavim

glasom.

«V mesto se je pešal po Micko,» je odgovorila, obrnjena na cesto, vesela, ker je na tako zvit način razodela sosedinjama, kar je imela na srcu.

«Mh, mh,» se je pomirila Malka ob novici, da se vrne domača hiša. Dolgčas ji je bilo po njej, zato je želela njene vrnitve. Urno je odšla v hlev, da na materino povelje nakrmi živino, ki se je nepotrpežljivo oglašala iz hleva.

Kamnarica se je zadovoljno zibala v vežo. Sosedinji sta jo razumeli ter si posmehljivo namigavali, misleči, da je Kamnarica nehote izdala, kar je bilo le Malki namenjeno. Še tisto uro je izvedela vsa vas, da bo v najkrajšem času Zabrdje bogatejša za eno prebivalko.

Prijeten vtis je napravil na vaščane glas o vrnitvi Kamnarjeve Micke. Dekleta so se radovala, da jim bo Micka kakor nekdanj prijazna tovarišica, njen prihod je obetal fantom zabave.

Pričelo se je večeriti. Ženske so sedele na pragih in okrog njih so se zbirale fantije; že se je čulo od daleč ropotanje vozička, drdrajočega proti vasi.

«Sta že tukaj,» je zaklicala Brezarjeva Anica gruči vaščanov, zbranih na prvem koncu vasi.

Dopisi

Kranjska:

GORENJI LOGATEC. Logatec se je tudi pri teh volitvah izkazal. Dal je Narodnemu bloku 220 glasov, kar pomeni prirastek od zadnjih volitev za 47 glasov. Nekaj naših ljudi je iz nerazumljivih vzrokov ostalo doma. Ali je to znak strahu ali nerazumevanja položaja? V splošnem smo z volitvami zadovoljni, ker so pokazale, da trdo politično delo obeh političnih organizacij ni ostalo brez dobrega sadu. Škoda le kroglic, ki jih je brez haska dobila sedma skrinjica. Odločno narodni ljudje so zaradi trne ljubljanskih generalov postali klerikalni oprode. Naj bi jih ta šola izučila! Klerikalci so nazadovani za 16 glasov, četudi so računali na napredek in akoravno so spravili na volišče vse, kar jim je količkaj poslušno. Pucelj in Čobal sta ostala brez glasu. — Tudi logaške Žibrše, ki volijo v Rovtah, so se moško držale. — Za šolskega upravitelja v Gor. Logatcu je imenovan g. Valentin Doljak iz Hotedršice. Pridnega narodnega delavca že vnaprej kar najprisrčneje pozdravljamo!

JARŠE PRI DOMŽALAH. Na poročilo v «Slovencu» z dne 4. t. m. o tukajšnjem shodu Narodnega bloka moremo reči samo to: Ako so vsa «Slovenčeva» poročila tako resnicoljubna, tedaj se resnica lahko pač milo razjoče nad hudobijo «Slovenčevih» sotrudnikov. Tukajšnji stari in novo pečeni klerikalni hujskači so očitno prepričani, da je laž in brezmejna zlobnost posebna krščanska čednost; se jim pač dobro pozna, da so hodili k «Domoljubu» v šolo. Samostanskim gospodom jih priporočamo v spoved, gospodu Korošču pa predlagamo, da jih odlikuje z usnjatimi medaljami

PREDDVOR. Dne 2. t. m. je uprizorilo društvo «Šolski oder» 13. predstavo v sedanjih sezoni, in sicer «Veliko repatico», ki je bila mnogoštevilno obiskana navzlic istočasni prireditvi Orla. Pri igralskem osebju je viden velik napredek. Vsa kdo se je uživel v svojo ulogo in jo izborno prednašal. Tudi scenerija je bila dobra. Pri predstavi je sviral orkester

Narodne čitalnice iz Kranja, ki nam vedno budi želje, da se tudi pri nas ustanovi kaj podobnega. Občinstvo je bilo zelo zadovoljno. Le tako naprej! — Kmet.

PREDDVOR. Na Svečnico sem se podal s svojim tovarišem v Preddvor k dopoldanski sv. maši. Ker sva prišla malo prerano in sva torej po tukajšnji navadi še malo postala pred cerkvijo, sva lahko opazovala kopico fantov, ki so prihrumeli pred cerkev očitno vinjeni in so se obnašali tako sirovo, da smo se vsi zgražali. Bili so blatni, razmršeni in srepih oči. Vprašam nekega starejšega znanca, kdo in kaj so ti fantje. In mož mi je razložil, da so v neki privatni hiši vso noč prekrokali ter od vina naravnost prihrumeli pred cerkev. Spotoma so seveda tudi razgrajali in vpili. Pojasnil mi je tudi mož, da so fantje kakor njih stariši vsi pristaši klerikalne stranke. Ali se to lepo sliši, da tako skrunijo praznike? Eden med temi fanti, kakor mi je povedal mož, je celo ugleden član Orla. Lepa načela torej poznajo Orla! Ako opazim še kdaj take prizore kakor na Svečnico pred službo božjo v Preddvoru, bom slehernega razgrajajoč navedel z imenom. — Opa-zo-va-le-c.

PREDDVOR. Naš znani Orel-krojač pominja 100 Din in zlato uro z verižico tistemu, ki mu dokaže, da je pri polnočnici v cerkvi zaspal. Ker nismo lakomni in ker on tega tudi re more dati, mu zaenkrat odpuščamo dokazovanje. Obsojamo pa, da se je pri drugi stvari zaletel: pravi, da bi nikdar ne bilo dveh odrov, ako ne bi bilo prejšnjega kaplana H. v Preddvoru; ugotavljamo, «da so dveh odrov izključno krivi le Orla in da prejšnji kaplan H. nima z njimi nič opraviti. Dalje pravi naš krojač, da mu ta kaplan H., ki mu gre sicer vsa čast radi velikodušnosti, vendar ni bil prav po godu.» Kaplan H. je bil rekoč dober, da je šel krojača tolikokrat sredi dneva nalašč samega spovedat, sedaj si je pa za zahvalo zaslužil od njega psovko. Seveda, klerikalcem je vse dovoljeno govoriti in vse početi; vsaj po krojaču in Nacetu moramo soditi tako. — Prejšnjo nedeljo so zopet na svojem odru imeli nekakšno predstavo, ki ni za naše ljudstvo. Udeležba je bila prav slaba.

Sicer pa poedini Orla tudi drugače skrbijo za predstave v svoji dvorani. Pri skušnjah, kadar kaplana ni zraven, začneja plesati ali različne «špase» uganjati. In so tudi že kaplanu namignili, da je vselej lepše, kadar njega ni zraven, oziroma, da se bo počasi moral navaditi na njihove burke. Kako vse to vpliva na mlajše člane, si lahko vsakdo sam misli. Pa drugič še kaj o naših nadebudnih Orlah, ki jih po zaslugi žigosamo, obenem pa seveda poudarjamo, da pošteni in resni, ki jih je tudi nekaj zraven, z našim pisanjem niso prizadeti.

KRIŽE PRI TRŽIČU. Ob volitvah je bilo pri nas prav zanimivo. Nedavno je oblast razpustila tukajšnji občinski odbor, ker se je bolj brigal za politiko kakor pa za občinsko gospodarstvo. Županoval je seveda v glavnem le župnik s pripomočjo svojega stalnega adjutanta bivšega občinskega svetovalca Pepča, ki je znan daleč naokrog in bo po sedanjih volitvah gotovo odlikovan z redom tigrovske politike, ker je s polno paro agitiral za slavne tigre. Imenitno se je v agitaciji izkazal tudi g. kaplan, ki je na shod priteknel skoro v mašni obleki in hitro vsekal po našem prostovoljnem gasilnem društvu ter očital, da so gasilci nekoč jedli in pili čez polnočno uro. Pa je hitro dobil odgovor, da med gasilci nikdar ni nihče bil tako pijan kakor na orlovski slavnosti nekateri nadebudni Orlači, ki so v družbi Marijinih devic ponoči polomili kar celo njivo turščice... Klerikalnim priganjačem je pač naše gasilsko društvo poseben trn v peti, ker se ne mara vdinjati v nobeno politiko; klerikalci pa imajo radi le razdor, a v gasilnem društvu jim to ne uspe, ker gasilci so vsi za enega in eden za vse. Na dan volitev je pri nas bil čuvar klerikalne škrinjice sam župnik, ki se je s tem očitno uprl naredbam Svete Stolice. Z volišča je potom vajencev, ki se učijo pri klerikalnih mojstrih, razpošiljal listke vsem, ki še niso prišli volit. Vajenci so torej z župnikovim ukazom begali od hiše do hiše, pred voliščem pa je vsakega volilca sprejel adjutant Pepč in govoril, da bogvaruj kroglico oddati v Žerjavovo skrinjico, ker da Žerjav vse požre. Pepč je dobil par primernih od-

Koleselj je zdrčal mimo Brezarja. Spredej ob bratu je sedela Micka, belo oblečena; glavo ji je pokrival slammik, okrašen z umetnimi cveticami, v levici je držala šopek, prstijene desnice so oklepali pisano pahljačo, s katero si je zdaj pa zdaj pogladila obraz.

«Počasi vozi,» je šepnila bratu, ko se je ponosno vzravnila na sedalu. Ošabno se je ozrla na gručo vaščanov, izmed katere je čula klicanje Brezarjeve Anice, svoje nekdanje prijateljice, kateri je hladno pokimala v pozdrav.

«Oho, Micka,» so jo pozdravili fantje, sedeči ob cesti na ograji.

«Gospodična Mimi, če me že hočete klicati z imenom,» jim je popravila.

Smeje so sprejeli fantje njen popravek, v srcu pa so se čutili užaljene, ker na prijazne besede niso dobili dostojnega odzdrava. Brezarjev Tine, ki je imel med njimi glavno besedo, je skočil s plotu, zavriskal, da je zavzvenelo po vasi, tovariši so ga obstopili ter urezali tisto narodno:

Je lepa, pa štmana,
se nobel drži,
poklonov bi rada
in prazne časti.

Gospodična Mimi se je na vozu tresla od jeze. «S temi bo treba obračunati,» je omenila

bratu, ki je že nategnil vajeti, da požene hitreje. Ropotanje koles je zadušilo glasove sramotilne pesmi, še vedno odmevajoče za vozom.

Konj se je ustavil ter zahrskal pred domačim dvoriščem. Zaškripala so velika lesena vrata. Malka jih je odprla in planila h «gospodični» na voz, hoteča se je okleniti z obema rokama.

«Malči,» jo je «gospodična» potisnila od sebe vihaje svoj občutljivi nasek, «ti si umazana, po hlevu smrdiš in cvetlice mi polomiš.» — Od daleč ji je pomolila prst svoje desnice, katerega je preprosta Malka zgrabila in stisnila s svojo raskavo pestjo.

«Mici!» K vozu je prihitela mati Kamnarica in solze veselja so ji igrale v očeh.

«Mimi so mi rekli v mestu, Mimi naj bom odslej tudi doma.»

«Mici... Mimi... saj je menda enako,» se je izgovarjala mati, občudovaje hčerino izobrazbo.

«Mimi,» ji je popravila odločno, nakar se je z lahnim skokom spustila z voza. A glej nesrečo! Šumečo belo krilo se je po naključju dotaknila ostrine nekega v vozu skritega železa, ki ga je zgrabila ter mu zadalo veliko rano.

«Zdaj pa ima: jaz bi jo bila umazala, a sama se je raztrgala,» se je maščevalno krototala Malka.

«Jej, jej, škoda obleke,» je tarnala mati, tipaje hčerino krilo.

«Eh, te cumje; za praznik itak niso,» je odvrnila Mimi zaničljivo ter je odskakljala v sobo.

Druga dne pozno dopoldne je Kamnarjeva «gospodična» odprla okno podstrešne sobice — svoje spalnice. Temni, kodrasti lasje so ji neredno padali po obrazu; izpod njih je kakor skozi omrežje gledalo dvoje drobnih oči. «Kak dolgčas je v tem gnezdu,» je vzdihnila zaspano v spominih na živahno mestno življenje. Zamijala je ob pogledu na umazano, prašno cesto, po kateri so škripali težki vozovi in hodili ljudje v delavni obleki z zavihanimi rokavi.

«O, Mici,» se ji je priklonila Malka na dvorišču ob odprtem svinjaku.

«Pridna Malči,» jo je pohvalila Mimi ter si je zatisnila z robcem nos, ki je začutil smrad, prihajajoč iz svinjaka.

«Gospodična» Mimi se prve tedne ni lotila pametnega dela. Prebirala je romane, ki jih je prinesla iz mesta, pregledovala slike ter jih vtikala v okvirje in obešala po stenih. Šele proti večeru je včasih priskakljala na dvo-

govorov, da ravno klerikalni tigri hodijo v Beograd samo pobirat dijete in rušit državo in da župniki tudi ne odklanjajo bira od naprednih kmetov. Pred klerikalno skrinjico je g. župnik vsakega volilca tako hudo pogledal, da je marsikateremu omahljivcu to pot kroglica že kar sama zdrknila v tigrovsko luknjo. Kdor se pa župnika ni ustrašil, bo seveda moral še marsikaj prestati, ker že zdaj vemo, da župnik za prihodnji ženski škol pripravlja ostro pridigo, kako morajo ženske nahruliti svoje može, ako niso volili klerikalne skrinjice. Tako torej hoče naš župnik v marsikateri hiši zanetiti prepir. Ali je to širjenje miru in ljubezni, kakor bi bila dolžnost dušnih pastirjev? Mi pravimo: dokler bomo imeli takšne duhovnike, ne bo pri nas konec političnega sovraštva. Mi smo pa kljub klerikalnemu pritisku od zadnjih volitev napredovali za 34 glasov in z zadoščanjem pozdravljamo zmago Narodnega bloka, ki bo odslej čvrsto čuval državo, deloval za njen razvoj ter k slogi in bratstvu družil vsa plemena in vse sloje. Z zmago Narodnega bloka je konec tigrovskega nazadnjaštva, ki bi državo v par letih spravilo na kant. Živel Narodni blok, živel dr. Žerjav! — **Kriški občan.**

GORJE PRI BLEDU. Posebni častilci Božjega groba so gorjanski Orli in Orlice. Božji grob je lepo zložen v temni shrambi v podstrešju na zadruhi. Grdogledi krivonosni judovski stražniki imajo priliko, da se nadramljejo do velikega tedna. Tudi jeruzalemske žene čakajo zaprašene v pajčevinah, da jih bo zbadila velika noč. Kaj ne? Vsak Gorjanec pa naj pripada tej ali oni stranki, bo shrambo božjega groba spoštoval. Toda čujte, za kaj je služila shramba božjega groba gorjanskim Orlom. Član in članica sta se hotela skriti v tej shrambi pred ljudskimi očmi. Pa noč ima oči in ušesa. Kam vodijo ponočna orlovska pota?

SREDNJA VAS PRI BOHINJU. Kar pri nas počneja klerikalna gospoda, je pa le potrebno žigosanja. V Srednji vasi in Stari fužini že več let obstojata konzumni društvi, načeljujejo jima in vodijo ju pa dosledno le

gospodje župniki, dočim jima za oprode služijo nekateri nerazsodni starokopitneži, ki pohlevno klanjajo glave in slepo odobravajo vse farovške predloge. Nadzorstva ni nikdar videti, da bi pregledovalo račune. Pred par leti se je neki odbornik iz Srednje vasi drznil nekaj oporekati, a kaj je dosegel? Hitro je odfrčal iz odbora! V konzumnih društvih se dogajajo gorostasne stvari, to vidimo sami. A kaj se nas tiče, ako tisti, ki so sami prizadeti, nočejo izreči svoje sodbe, dasi morajo vsak predmet plačevati za 10 do 20 odstotkov dražje kakor drugod. — Naj še omenimo nekaj o zadržanju Marijine družbe. V Češnjici obstoja glavni odbor treh tercijalk. Posebno dve se kot glavni predstavitelji izredno odlikujeta, ker ju ne manjka na nobenem plesu in fantovske družbe nikoli ne pogrešata. Tudi razuzdanost je v Marijinih družbah doma, zato obsojamo licemerstvo tistih deklet, ki se na zunaj delajo lepe, znotraj pa so pokvarjene.

ŠMARTNO PRI LITIJI. V nedeljo, dne 8. t. m. so šmartinski fantje in možje z 57 kroglicami, katere so oddali v drugo skrinjico, dokazali, da hočejo močno in edinstveno Jugoslavijo. Za kitajski zid, kuluk itd. so glasovali le oni, ki so dali svoje možgane v zakup črni gospodi, katera je raz prižnice s peklorom strašila nerazsodne ljudi. Preden so klerikalni volilci odhajali na volišče, so se zglašali tam doli... da so dobili čaja in «vodke», za katero so spuščali kroglice v Koroščevo škatlo. Pritisk klerikalcev na naše volilce je bil strašen; zelo prijazna sta nas ogledovala g. dekan in g. kaplan, pa ni šlo in ni šlo. Fantje in možje so dokazali, da je Šmartinska vas bila in ostane le napredna, čeprav so nam potrgali razen enega vse lepake. Po izidu volitev so skušali pijani klerikalni individui z «Živio Korošec» vznemiriti napredne fante, toda polotil se jih je strah in pobegnili so za kitajski zid konsumna. Naši fantje so pa veselo zapeli ter spravili s svojimi ubranimi glasovi skupaj vse Šmartno. V pondeljek, dne 9. t. m., ko so izvedeli klerikalci, da je bil po zaslugi izdajalcev izvoljen v Ljubljani Korošec in brž so izobesili za-

stave, katere so pa takoj skrili, ko so zvedeli za zmago Narodnega bloka v državi in za močan napredek naših glasov v Sloveniji. Kljub vsemu opravljanju, zabavljanju in pritisku v cerkvi, smo od zadnjih skupščinskih volitev napredovali za 18 glasov, klerikalci pa so nazadovali.

STARI TRG PRI ČRNOMLJU. Sporožiti vam moram nekaj čisto na kratko: Dne 3. februarja sem naletel na nesramen dogodek, ki se je izvršil v kapelici Kalvarija pri Starem trgu. To nesramno početje sta zagrešila neki mladenič iz bližnje vasi in mladenka iz iste fare. Mladenič je zagrizen klerikalni junak, mladenka pa znana Marijina družbenka. Pa se spravita v kapelico! Če ju že ni sram pred ljudmi, naj bi se vsaj pred bogom sramovala! Za danes dovolj!

ADLEŠIČI V BELI KRAJINI. Naš župnik je zopet začel hoditi na Hrvatsko opravljat cerkvena opravila. Svetujemo mu, da naj se okani Hrvatske, ker mi mu ne bomo zastoj dajali drva in biro, k maši pa hodili v drugo faro. Takšnega župnika, ki v eni fari pobira biro, v drugi pa mašuje, mi ne potrebujemo. Če bo tako delal še nadalje, mu bomo raje dali trobento in ga poslali na planine med črednike Naše Marijine device pa vprašamo, kako one izpolnjujejo zvestobo do Marije, ko so polne laži in obrekovanja. Mi jih opominjamo, naj ne znašajo v farovž lažnivih govoric, ker se jim bo kmalu kruto maščevalo. Kako pravi osma božja zapoved? Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega, ne obrekuj, ne kradi časti! Ako torej hočete biti Marijine hčerke, se predvsem naučite božjih zapovedi, a jih tudi izpolnjujte!

ŠMARTNO PRI LITIJI. V nedeljo, dne 15. t. m. prirede šmartinski fantje veliko predpusno veselico v prostorih sokolske telovadnice v Šmartnem z naslednjim sporedom: godba, ples, petje, tekma na krofe, šaljiva pošta, ameriška ženitev itd. Čisti dobiček je namenjen občinskim revežem iz Šmartna. Vstopnina 3 Din za osebo. Pričetek je ob pol 8. uri zvečer. Za obilni poset se priporočajo šmartinski fantje. Maske dobrodošle. Zdravo!

rišče, da se poigra s kokoši in ponagaja psu, priklenjenemu ob skednju.

S sosedl «gospodična» ni občevala. Naveličana brezdelja, je začela nazadnje češče zapuščati svojo sobico. Šla je na vrt, pogledala v klet, pritekla je k materi v kuhinjo, celo do hleva je semintja prilezla, previdno in po prstih, da ni umazala čevljev, ki so se svetili kakor lač.

«Počasi se bo zopet pokmetila,» se je veselila mati, videvši, da se hči zanima za to ali ono stvar. Toda uparje se ji ni hotelo izpolniti. Mimi je neprenehoma govorila o gledališčih, modernih oblekah, o plesu in veseljah, kar je presedaio materi, ki je gojila le eso željo, namreč: izvedeti, česa se je hči naučila. O tem je «gospodična» molčala, ker je ni zanimalo gospodinjstvo, ugajala pa ji je zabava, v kateri je preživela dobo, namenjeno v njeno izobrazbo. Zpomnila si je nekaj popačenih izrazov in kak prislijen poklon je znala napraviti, kar za kmetško življenje nima važnega pomena. Zato se jo je koj v prvih tednih lotilo hrepenenje po mestu in želja po razvedrilu.

Nenavadno zgodaj je vsiala «gospodična» nekega jutra. Praznično opravljena je srečala mater, nesočo iz čimnate mleka, da pripravi zajutiek. «V mesto grem,» ji je povedala zdehajoče, «dolgčas mi je,»

«O jej, jej,» se je ustrašila Kamnarica. «Pa kmalu se vrni!»

«Jutri pridem,» ji je obljubila, nakar je po bližnjici odhitela na železnično postajo.

«V mesto grem,» se je ludovala Malka, prišedši iz spalnice.

«Kaj te briga,» jo je osorno zavrnila Kamnarica.

«Delati se ji ne ljubi,» je nadaljevala Malka, ne meneč se za svarilo svoje gospodinje.

«Delati ji ni treba,» je zavpila ter ji zažugala s pestjo.

«Zato pa ne dela,» jo je dražila Malka.

«Tiho!» se je zadržla Kamnarica.

«Malka ima prav,» je mirno izpregovoril Ivan, stopivši v vežo.

«Ivan,» se je ozloveljila mati, «meni nasprotuješ in Malko zagovarjaš... Moj sin pa tak!»

«Kdo vam nasprotuje?» se je branil Ivan.

«Kaj si pa ravnokar rekel?»

«Da ima Malka prav, če pravi, da Micka ne dela.»

«To si lahko misli, toda reči mi ne sme...»

«Drugi pa smejo... Še mene je sram.»

«Hudobni jeziki,» je vzdihnila mati. «Pa kaj se hoče; živino nakrmiš in utilne, ljudem pa ne moremo zamašiti širokih ust.»

«Naša Micka jim jih celo odpira,» se je

razkoračil Ivan «Njeno pretirano obnašanje obvoja vsa okolica. Tudi druga dekleta pridejo iz mesta; pogledjte Brezarjevo Anico, gospodinjski tečaj je dovršila, pa se ne sramuje nobenega dela. Naša pa ni za nobeno rabo.»

«Seveda, Anica in samo Anica, kakor bi ne bilo nobene druge,» je godrnjala mati, zakaj neprijetno ji je donelo v ušesih, če je sin pohvalil kako dekle.

«Kar se tiče pridnosti in razumnosti v gospodinjstvu, je Anica prva med prvimi,» je poudarjal Ivan kljub nevolji svoje matere. «Naša Mimi, ali kakor se že hoče imenovati, ji v tem oziru seže komaj do pasu.»

«Svojo sestro zaničuješ,» ga je opomnila mati užaljena.

«Ne, ne, zaničujem le njeno vedenje.»

«Jaz menda nisem tega kriva,» se je zagovarjala Kamnarica «Ali naj jo strahujem kakor Malko? Mici je izobrazena, zato se je k delu ne upam priganjati. Nazadnje bi se ji znala še zameriti in prepir bi se privlekel v našo hišo...»

Prvič skregani in nevoljni drug na drugega so pri Kamnarju molčali tisti dan. Molče so zajutrkovali, opoldne pri kosilu ni črhnil nobeden besedice in večerne tišine se celo nagajiva Malka ni upala motiti.

(Dalje prih.)

Stajerska:

ŠT. RUPERT NAD LAŠKIM. G. urednik, že zopet se moramo oglašiti, ker v naši fari se gode reči, da se Bogu smili. Naš nekdanji tako srčkani kaplan ni nič več tako srčkan, temveč le še dobrotljiv — z zaušnicami. S prižnice je rohnel in razsajal kakor kak srednjeveški inkvizitor, ter strašil ljudi s peklom, češ, vse vas bo zlodej pobral, ako ne boste volili Kmečke zveze. No, mi se vseeno njegovih groženj nismo ustrašili. Mi takšnega dušnega pastirja ne potrebujemo, ker sodimo, da bi bolj spadal k resničnim ovcam in koštrunom, kakor pa k resnim faranom. Pa prihodnjič še kaj podrobneje.

SPODNJA VOLIČINA. Uredništvo potrjuje na zadevno prošnjo, da gđ. Marica Lederer ni v nikaki zvezi z dopisom iz Spodnje Voličine v 4. številki «Domovine».

MALA NEDELJA. Na naše dopise iz Male Nedelje, ki so govorili o tamošnjem g. župniku, nam piše naš somišljenik, da je župnik jako miroljuben mož, ki se je doslej v politiko malo mešal. S tem popiavljam g. župniku krivico, ki se mu je storila z netočnimi očitki.

VELIKA NEDELJA. Naj zvedo bralci «Domovine», kako so klerikalci občine Sodinec pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji ravnali z volilci, ki niso trobili v njihov rog. Ti zagriženi klerikalci sovražijo najbolj nekega zastopnika tovarne cementa v Zidanem mostu iz Seneškega vrha, ker jim včasih stopi na prste ter on in njegovi prijatelji radi berejo «Domovino». Tudi pri zadnjih občinskih volitvah jim je nekoliko zmešal štreto. Ker je zakrivil pri občinskih volitvah majhen prestop, ga je okrajno poglavavstvo obsodilo z globo 30 Din in radi tega ga občinski organi niso pustili voliti, ker je seveda deloval za Narodni blok in ne za g. Korošca. Klerikalci pa so privedli na volišče take svoje pristaše, ki tri leta ne smejo voliti. Državno oblastvo opozarjamo na te nezakonitosti.

KLJUČAROVCI PRI ORMOŽU. Pri nas se ljudje pogovarjajo: «Domovina» so pa res najbolj fejšti čajfenge, ker vsakemu po pravici in resnici naštejejo, kar mu gre! Bilo je zadnjič pisano, kako bi nas slavni Lovro rad iz svojega posestva napravil avtonomijo, samo na Lujzo je pri razdelitvi pozabil, dasiravno je ona najbolj tigrovska. Pregovor pravi: Kjer ženska za hlače drži, tam sreča od hiše beži. Moj šestletni sinko mi že zdaj pravi: Hvala Bogu, atek, da nisi tiger in da nimaš tako samoljubnega srca, da bi k peči zahteval posebno menažo. Povem ti, atek, če boš postal tiger, bom jaz štrajkal! . . . Glejte, dragi bralci, nerazumen otrok pripozna, da moramo drug drugega podpirati, klerikalni oče pa ne pozna ljubezni do svojih otrok. Ni torej čuda, ako sin izgubi spoštovanje do svojih starišev. — Opazovalec.

SV. LENART V SLOVENSKIH GORICAH. («Feuerwehr» požrl Nemce.) Pri zadnjih volitvah je izkazal «trdno nemški» trg Sv. Lenart 44 volilcev za Schauerja, letos jih ima ubogi Schauer le še 5. In zakaj? Ali so postali različni Pollantzi, Senekovitschi itd. sedaj res zopet Slovenci? Kaj še! Njihov «Feuerwehr» je bil razpuščen in nikdo drugi jim ni mogel tako lepo naslikati svoje pomoči kakor Franc iz Maribora. Zato pa so zapustili krepki značaji kakor Henrik Sollagg, ki ne more biti ničdar renegat, ubogega Schauerja in volili katoliškega duhovnika slovenske narodnosti dr. Korošca. Heil und Sieg!

ORMOŽ. Ormoški Orli, Orlice in Marijine device imajo svoj pevski zbor. Večbajo se vselej v ponočnih urah, a ne samo v petju,

temveč tudi v poljubovanju. Ko smo na dan sv. Antona 17. januarja bili na proščenju pri Bolfenku, smo opazovali nekatere fante in dekleta od ormoškega pevskega zbora, kako so se po službi božji odpravili v neko hišo in tam do teme pili kuhano vince. Zvečer so se dobro nakuhani vračali domov in spotoma povzročili več neprijetnih kravalov. Čudni so ti ideali ormoških Orlov. Dokler je v Ormožu bil kaplan g. Vesenjaj, je društvo štele 25 članov in 18 članic. Danes pa šteje komaj še 5 Orličev in 4 Orlice. Takšno napredovanje marsikaj pové. Seveda, dokler je bil g. Vesenjaj v Ormožu, smo slišali marsikatero pametno besedo in trezne nasvete. Zdaj, ko kaplana Vesenjaja ni več tukaj, pa Orlovsko društvo ne pozna drugih načel kakor zabave po pivnicah in veselicah ter ponočne samotne pohode. Odtod toliko napredovanje. — Bog živi!

Koroška:

MEŽIŠKA DOLINA. Dopis «Domovine» v 6. številki iz Mežiške doline o Möderndorferju in socialnih demokratih je prišel kakor nalašč za naše kraje. Tukaj je namreč ljudstvo zelo nezadovoljno s socialističnim občinskim gospodarstvom. Večino v Mežici in tudi drugod po dolini imajo socialni demokrati in delajo razne visokoleteče načrte, posebno ker pri plačevanju niso prav nič prizadeti, četudi imajo jako lepe dohodke. Večino davka in vse doklade na Mežiškem plačujejo kmet, obrtnik, trgovec ter nekaj podjetij, kakor jeklarina, razne žage, rudnik v Mežici itd. Večino pri glasovanju pa imajo nedavkoplačevalci. Župan v Mežici ima lepo mesečno plačo od občine, odborniki imajo določene dijete, na občinske stroške hočejo zidati kino, novo šolsko poslopje z dragimi stanovanji za stranke in še marsikaj drugega. Vsa peza doklad pa pride na druge. Na ta način je seveda prijetno gospodariti. Temu so se slednjič uprli tudi Angleži in ustregli so večini prebivalstva. Pri vsem tem se tukajšnji kmetje in obrtniki najbolj čudijo politični oblasti, da take razmere dovoljuje in celo podpira; saj se je svojčas moral poglavar Kakl umakniti takrat vsemogočnemu, dandanes pa tudi med socialnimi demokrati nepriljubljenemu Möderndorferju. Mož se v vsako stvar vtika in povsod ga je dosti, edino v njegovem razredu in pri pouku ga je malo. Dvema gospodarjema ne moreš služiti. In končno je treba še pisati že davno natismjene storije iz Mežiškega, ki jih tudi drugod že davno poznajo. Pravi posestniki in vzdrževalci ljudskih bremen si torej zelo žele, da bi tudi na Mežiškem vlada uvedla red, delo in — pridnost v poklicu. Kajne, sodrug Möderndorfer!

Delavski glasnik

Zavednemu delavstvu

Sedanje volitve so pokazale, da nastopa med delavstvom iztreznjenje. Številno delavstvo je zapustilo dosedanje svoje zapeljivce, ki so mu z demagoškimi gesli slikali gradove v oblakih, a sami niso storili niti koraka za izboljšanje delavskega stanja. Od teh raznih rdečih prerokov različnih internacional, ki bi radi po delavskih hrbtih zlezli na površje in se s tem okoristili, ne pride niti eden v narodno skupščino.

In prav je tako. Vsa poveljna leta se je opazalo, da so za delavstvo storili največ tisti, katere so ti preroki najljuteje napadali, dočim so komunistični in so-

cialistični voditelji sami le hujskali in sleparili delavstvo, a za delo niso prijeli.

Demokratska stranka, zvesta svojemu načelu svobode, bratstva in enakosti, se je brigala za delavstvo ravno tako kakor za druge sloje. Vsak delavni človek mora imeti svoje pravice. Stanovi so navezani drug na drugega in pri današnjih prilikah ne morejo izhajati drug brez drugega.

Vemo, da je pri teh volitvah vse zavedno delavstvo glasovalo za Narodni blok. To se ne bo pozabilo in nikomur ne bo žal, da je s svojo kroglico pomagal rušiti zagarje ter razdiralce države, reda in s tem blagostanja.

Z zmago Narodnega bloka se bo pričelo resno in trezno delo za blagostanje vseh nas državljanov.

Kakor čujemo, odpuščajo nekateri delodajalci iz službe one svoje delavce, ki so glasovali za Narodni blok. Pozivamo delavstvo, da nemudoma prijavi vse takšne primere tajništvu SSDU (Samostojne strokovne delavske Unije) v Ljubljani, Narodni dom. Ukrenili se bodo takoj potrebni koraki, da se takim delodajalcem stopi krepko na prste.

Izid volitev v državi

Veliki župan ljubljanske oblasti sporoča naslednje uradno obvestilo:

«Po brzobjavnem obvestilu ministra za notranje posle z dne 9. februarja 1925., je izid sedanjih volitev v narodno skupščino naslednji:

Za sedaj je sigurno izvoljenih: radikalov 140, samostojnih demokratov 22, Davidovičevih demokratov 37, Slovenska ljudska stranka 20, radičevcev 67, džemijet 1, črnogorskih federalistov 3, Jugoslov. muslimanski klub 15, Nemcev 5, zemljoradnikov 4, Samostojna kmetjska stranka 1.

Vsake druge podatke o volilnih rezultatih je smatrati za lažnive.

Eventualne izpremembe morejo biti samo v korist vladne večine.»

Bodoči slovenski poslanci so torej: samostojno demokrata dr. Gregor Žerjav (na Kranjskem) in dr. Ljudevit Pivko (na Stajerskem);

samostojni kmet Ivan Pucelj (na Kranjskem);

klerikalci: dr. Anton Korošec, Franc Smodej, Janez Brodar, Dušan Serbec, Janez Štrcin, Anton Sušnik, dr. Franc Kulovec in Karel Škulj (vsi na Kranjskem); nadalje Franc Zebot, Josip Škoberne, Jožef Klekl, Geza Šiftar, dr. Josip Hohnjec, dr. Jakob Hodžar, Vlado Pušenjak, Ivan Vesenjaj, dr. Andrej Gosar in Štefan Falež (vsi na Stajerskem);

radičevci: Štefan Radč, Ivan Tisaj in Andrej Kelemina (na Stajerskem).

Ker dr. Anton Korošec premore ka. tri mandate in bo torej dva moral odstopiti, utegneta priti za klerikalna poslanca še Andrej Bedjanič na Stajerskem, na Kranjskem pa ali Franc Kremžar ali Franc Terseglav. V ostalem je pa en mandat na Stajerskem sporen in je mnogo upanja, da bo namesto Štefana Faleža ali Andreja Bedjaniča prišel v narodno skupščino naš kandidat, samostojni demokrat dr. Lipold.

Naprednim volilcem v Ljubljani in v ljubljansko-novomeškem okrožju!

Volilna bitka je pri kraju. Formalni uspeh morda ni tolik, kakor bi ga želeli. Vendar vsakdo občuti zmagoviti pohod naše ideje.

4000 mož v Ljubljani je glasovalo za Narodni blok. V tej naši Ljubljani, ki se tako težko uživlja v novo svojo vlogo in je razočarana po raznih mrznjah. Še nikdar se ni v Ljubljani združila tako ogromna armada za narodno zastavo.

Ako se je našlo nekaj zahrbtnih izdajic, ki iz zavisti in bedne onemoglosti raje ubijajo Ljubljano, kakor da se podredijo disciplini, je to le dokaz, da ni velikega pokreta, ki bi ne imel svojih škarijotov. Te zmage naj se klerikalci ne vesle, kajti naprtili so si težko odgovornost za novo pečeno zavezništvo, na celokupni situaciji pa ljubljanska slučajnost ne more nič izpremeniti!

Tudi število naših glasov na deželi je ogromno narastlo. V enajsti tisoč raste naša armada v ljubljansko-novomeškem

okrožju. 24.000 zavednih mož v Sloveniji se je izreklo za naš program. To je število, s katero se lahko ponasamo. Nikdar ni bil duhovniški teror tako besen kakor to pot, ko se je skrival pod zastavo «kulturnega Slovenstva». — Pravi junaki svobodnega mišljenja so tisoči naših volilcev na kmetih, ki so se izrekli za nas.

Mi napredujemo, in to solidno in vztrajno. Kdor nepristransko opazuje naše vsestransko delo, bo v njem našel sigurnost za zmagovito bodočnost našega pokreta. Uspeh 8. februarja me v tej zavešti le utrjuje.

Hvaležen sem Vam volilcem in boriteljem za Vaše vztrajno in idealno delo. Za svojo osebo smem zatrditi, da bom napel vse moči, da izpolnim Vaše nade.

Ljubljana, 9. februarja 1925.

Dr. Gregor Žerjav
narodni poslanec.

Kmetijski pouk

ZA SILO GNOJENE NJIVE.

Naša njivska zemlja izgleda danes ravno tako kakor pred stoletji. Le tu in tam se je kaj malega izpremenilo, da je postala prvotna zemlja namreč bolj temna in bolj rahla. Posebno tisti mali prostori, ki so se obrnili za vrtove, imajo danes vsled močnejšega gnojenja bolj rodovitno zemljo. Pozna se to na njeni temnejši barvi, pa tudi na njenih drugih lastnostih.

Zunaj po njivah pa marsikje ni poznati nobenih sledov kakega izboljšanja vsled gnojenja ali obdelovanja. Zemlja je tako surova, kakor je bila v davnem času. Poglejmo v kraje, kjer imajo težko ilovnato zemljo s tisto značilno rumenorjavo ali rdečo barvo. Tam izgleda zemlja tako kakor pred sto- in stoletji. Surova je po vsej svoji vnanjosti kakor od nekdaj. Če nam leži v surovih brazdah, ne malo ni poznati kakega sledu o stoletnem dosedanem gnojenju. In vendar se je napeljalo v tem času na tisoče voz gnoja nanjo. Ves ta gnoj je izginil brez vsakega trajnejšega učinka in vpliva na lastnosti zemlje. Použile so ga rastline in porabile za svoj razvoj in svoje pridelke. Zemlja sama pa ni pri tem prev nič pridobila, kar bi jo dvignilo v njenih lastnostih. Težka in surova je kakor od nekdaj.

Kaj je temu vzrok? — Nič drugega kakor to, da smo jo in da jo še vedno le za silo gnojimo. Toliko, da pridelamo te pičle sadeže in da jo vzdržujemo pri sedanjih skromnih rodovitosti. Naše njive so premalo gnojene! Odtod ta pomanjkljiva redovitost in ta surova vnanjost, ki jo opazujemo po mnogih naših krajih. Pri nas se premalo gnoji, in še ta gnoj ni dosti prida, deloma zaradi pomanjkljivega krmiljenja, deloma pa zaradi skrajno slabega ravnanja.

Namen gnojenja ni samo to, da pomagamo rastlinam sploh do potrebne rodovitosti, ampak tudi to, da zboljšujemo dosedanje pridelke in da zboljšujemo tudi zemljo v njenih prvotnih lastnostih in s tem vred tudi v njeni večji rodovitosti. Na zemlji se morajo sčasoma poznati sledovi gnojenja in boljšega obdelovanja! V ta namen je pa treba boljšega gnojenja, in sicer boljšega s pomočjo hlevskega gnojenja, ki je edino zmožen vplivati s svojim rahlja-

jočim učinkovanjem na izboljšanje žive plasti. Našo težko zemljo je treba bolje gnojiti! Dokler bomo pa le za silo gnojili in povrh še s slabim gnojem, toliko časa tudi naša zemlja ne bo izpremenila ne svojega lica, ne svoje rodovitosti.

Skrbimo za izdatnejši pridelek krme, da bomo lahko pridelali več gnoja in da bomo prišli tudi pri nas do izdatnejšega gnojenja. Za vzgled naj so nam drugi kraji, ki so v teku časa močno dvignili rodovitost svojih zemljišč s pomočjo dobrega gnojenja!

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ŽITO. V Novem Sadu so bile zadnje dni nastopne cene: pšenica 460 do 470 Din, turčica 210 do 225 Din, moka «0» 725 Din za 100 kg.

ŽIVINA. Na zadnjem mariborskem sejmu so bile za kilogram žive teže naslednje cene: debeli voli 10.75 do 11.25 Din, poldebili voli 10 do 10.50 Din, plemenski voli 9.25 do 10 Din, biki 10.25 Din, klavne krave 9 do 10 Din, krave za klobase 5.50 do 6.75 Din, molzne krave 8.25 do 10 Din, mlada živina 8.25 do 10.50 Din.

= Vrednost denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo 11. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za 8.5 pare, 100 italijanskih lir za 251 Din 10 par do 254 Din 10 par, 1 dolar za 60 Din 50 par do 61 Din 50 par, 100 češko-slovaških kron za 179 Din 50 par do 182 Din 50 par. — Dinar je v Curihu zopet poskočil. Kakor izjavljajo v finančnih krogih, je na zboljšanje dinarja vplivala volilna zmaga Narodnega bloka, v katerega ima inozemstvo zaupanje in od katerega pričakuje, da bo znal voditi državo še nadalje do ureditve gospodarskih in političnih razmer.

Tedenske novosti

* Naš novi podlistek. V današnji številki pričenjamo z novo povestjo «Gospodična Mimi», ki je kratka. Nato bomo prinašali zopet daljši roman.

* Kraljev dar dijaštvu. Kralj Aleksander je poklonil Jugoslovanskemu dijaškemu podpornemu društvu v Zagrebu 10.000 Din.

* Inozemci o naših volitvah. Veliki inozemski listi so poslali v našo državo za časa volitev posebne poročevalce, da bi na licu mesta premotrili potek naših skupščinskih volitev. Vsi ti poročevalci so ugotovili, da so se pri nas izvršile volitve mirno in svobodno. Zanimiva je zlasti izjava dopisnika londonskega lista «Times», ki je na pripombo nekega Radičevega pristaša, da je tekla na Hrvatskem kri, izjavil: «Pri volitvah na Angleškem je teklo mnogo več krvi kakor pri Vas.» Inozemci znajo pravilno presoditi napetosti ob volitvah in vedo, da majhnih incidentov ni mogoče izključiti.

* Jubilej zagrebškega nadškofa. V četrtek je proslavil zagrebški nadškof dr. Ante Bauer svojo 70letnico.

* Nove tračnice na progi Beograd—Zagreb. Generalna direkcija državnih železnic je prejela 700 km tračnic, od katerih je bilo 120 km dodeljenih zagrebški direkciji državnih železnic za popravo proge Beograd—Zagreb.

* Bela Krajina sredi pomladi. V Beli Krajini je toplo kot sredi pomladi. Pred nekaj dnevi sta dva posestnika našla v vinogradu gada in modrasa, ki sta se solnčila. Gotovo je redek primer, da sta se kači že tako zgodaj priplazili iz svojih lukenj. Obe kači sta bili pokončani.

* Pomlad v Dalmaciji. Splitsko časopisje poroča, da tamkaj na solnčnih in zavarovanih krajih že dozorevajo črešnje in marelice. — Kmetje tega pojavnja niso veseli, ker ga smatrajo za predznak slabe letine.

* Število žensk v naši državi. Glasom uradne statistike ima Jugoslavija 12.017.323 prebivalcev. Od teh jih je 5.893.547 moškega spola in 6.123.776 ženskega spola. Žensk je torej za 230.229 več nego moških.

* Suša v Hercegovini. V Hercegovini vlada že dva meseca prava poletna suša. Te dni je sicer malo deževalo, potem pa je nastala silna burja. Mnogo dreves je burja s koreninami vred iztrgala iz zemlje.

* Iz Korpuš, nekdanje prestolice našega splošno priljubljenega županskega kandidata, trgovca s sladkorjem, prodajalca nartrih jajec itd. nam pošiljajo te-le pomembne stihe:

Kdor razdira in podira
ter le zase intrigira,
je sebičnež — špekulant,
pravi sveti nam Amánd.

Ker nam pa ta slavni mož, ki najbrž 6. februarja praznuje svoj god, ni znan, prosimo našega dragega tovariša Bonifacija, naj nam v prihodnji številki opiše življenjete svojega znamenitega sotržana in drugov. Mi smo sladko naudahnjeni in skoro slutimo, da bo ta srečnik najbrž tako oboževani, izkušeni vodja naših Johánčkov in Bohánčkov, po domače farovski piskrolizec. Če pa to ni on, je pa njegov zvesti prijatelj, zgarar, preizkušeni poštenjak in imejitelj slavnoznanege reda afriških oslov v naravni velikosti.

Torej, ljubi Bonifači,
dobro le jih okrtači,
naj bo Johan al' Bohán,
Prajzelber al' pa Gobjan.

* Zloraba vero. Pišejo nam: Župnik g. Letonja pri Sv. Ani na Krembergu je izpostavil Najsvetojše, ko so se vršile tik cerkve v šoli volitve. V cerkvi pa so molile bivše device po njegovem naročilu za srečno zmago. — Kako je Bog razumel srečno zmago, je po-

kazal izid volitev v vsej državi, kjer je zmagal Narodni blok, a tudi pri Sv. Ani, kjer so izgubili klerikalci napram prejšnjim volitvam 152 glasov.

* **Strašna nesreča.** V svojem vinogradu v okolici Ptuja se je s samostrelno napravo proti vlomilcem ponesrečila ga. Strohmeyerjeva. Poškodba je bila tako težka, da je nesrečnica umrla. Blag ji spomin!

* **Pobegli slepar.** France Ogorelec, doma iz Sela pri Brežicah, je poneveril svoji tvrdki «Hrvatski mlin» v Karlovcu več tisoč dinarjev inkasiranega denarja in neznan kam pobegnil.

* **Roparski napad.** Dne 4. t. m. je v bližini Rakeka ustavil Poldko Seljakovo mlad maskiran ropar ter ji odvzel denarnico, v kateri je imela 300 Din.

* **Predržen cestni napad** se je izvršil te dni na cesti iz Črne v Prevalje. Dva mlada neznanca sta napadla posestnika Tomaža Posavca iz Zagrade. Vnel se je boj in Posavec se je posrečilo, da je potegnil žepni nož in napadalca večkrat ranil. Končno je Posavec zmagal in oba napadalca sta pobegnila.

* **Obešen razbojnik.** V Belovaru je bil obešen razbojnik Ivan Parapatović, vodja telovajske čete, ki je v l. 1922. in 1923. izvršila po Slavoniji številna razbojništva.

Iz raznih krajev

* V Velikem Mengšu so neznan zlikovci vlomili v izložbeno okno trgovke Helene Ručigajeve ter pokradli raznega blaga v vrednosti 2091 Din.

* V Novem mestu je umrl splošno priljubljeni posestnik in vrvar g. Josip Ausec. N. v m. p.!

* V Novem mestu se je s strihninom zapustila ga. Štanglova. Vsaka pomoč je bila prepozna. Samomorilka zapušča dva otročička. Vzrok samomora je baje rodbinsko nesoglasje.

* V Bohinjski Srednji vasi je umrl podpredsednik tamošnje krajevne organizacije SDS g. Rudolf Grobotek, ki je bil navdušen narodnjak in naprednjak. Blag mu spomin!

* Na Zduši pri Mekinjah je pri sekaniu smrek padlo spodžagano drevo na glavo 19letnemu posestnikovemu sinu Jos. Bitencu, ki je kmalu nato izdihnil.

* V Radečah se je ponesrečil g. Josip Ravnikar, posestnik in načelnik okrajnega cestnega odbora. Prepeljan je bil v ljubljansko bolnico.

* Na Bregu pri Celju je 9. t. m. umrl po dolgi mučni bolezni g. Jožko Božič, gostilničar in posestnik, vrl naš somišljenik. Blag mu spomin!

* V Ločah pri Poljčanah je padel bivši progovni paznik Mihael Cenc pri km 315 šest metrov globoko in se ubil.

* V Gaberju pri Celju je nastal prošli torek zvečer silen ogenj v gospodarskem poslopju ge. Adele Dečkove. Ogenj je vpepelil dve s senom in slamo napolnjeni gospodarski poslopji. Gasilnim društvom iz Škofje vasi, Gaberja, Celja, Babnega in Žalca se je posrečilo, ogenj omejiti.

Beleške

+ Na nadaljnje skupno delo. V Sloveniji je Narodni blok napredoval skoro še za enkratno število volilcev napram volitvam v letu 1923. To nam mora dajati pogum, da gremo krepko po naši poti naprej. Uspeh bo prej ali slej. V celjski «Novi Dobi» poziva

g. Josip Drofenik na nadaljnje skupno delo. Obenem poudarja, da je vseh 3600 štajerskih glasov za g. Puclja, ki ni imel na Štajerskem nikakih izgledov za izvolitev, šlo le v korist klerikalcem. Z glavo ne gre skozi zid. Jasno je, da bi skupno s skupino g. Puclja dosegli v Sloveniji najmanj za enkrat večje število poslancev, kakor jih imamo sedaj, ko smo šli ločeno.

+ **Milo za drago.** Mirno lahko rečemo in tudi dokažemo, da smo ob volilni borbi čim najbolj puščali v miru g. Puclja, ki kot naprednjak ne more biti naš glavni nasprotnik. Da smo nazadnje ostreje nastopili proti njemu, je bilo to le vračilo za grde klevete s strani «Kmetijskega lista». G. Puclj bi si lahko že predstavljal, da tako grdih že davno ovrženih klevet nismo mogli mirno požreti. Zato naj Ravničarjevo glasilo, okrog katerega se zbirajo le osebni nasprotniki voditeljev Narodnega bloka, slepi v svojem brezmejnem fanatizmu, glede ostrih izpadov proti g. Puclju kar lepo molči. Hinavščina, ki jo uganjajo ljubljanski Ravničarjevci, preseza že vsako mejo. Zaradi njihovega izdajalstva je Ljubljana v klerikalnih rokah. Tega madeža ne bodo zbrisali nikdar, pač pa še povečali z nadaljnjim razdvajanjem naprednih ljudi. Končno še ponovno poudarjamo, da g. Puclju niti zdaleka nismo vračali tega, kar nam je «Kmetijski list» «posojal».

+ **Tigri se ne nameravajo nič spremeniti.** Dr. Korošec obljublja v «Slovenecu», da bodo klerikalni poslanci trdno vztrajali na svoji dosežani poti in da bodo ostali sebi zvesti. To se pravi: ker so doslej le rjaveli, a ničesar delali, bodo tudi odslej zvesti temu svojemu programu. Naši klerikalci so že toliko drzni, da se naravnost norčujejo iz svojih backov, ki so jim v svoji zatelebanosti nasuli polne skrinje kroglic.

+ **Kakor otroci ..** Klerikalce, ki sicer niso bili prav nič veseli tako lepega napredovanja glasov Narodnega bloka na Slovenskem, je vsaj za hip upijamila njihova zmaga v Ljubljani. Pa prišel je zanje že drugega dne po volitvah mrzel tuš, da je v državi zmagal Narodni blok, ki bo vzel vladu brez tigrov v svoje roke. Toda našim tigrom to ni šlo v glavo in so kljub uradnim razglasitvam v svojem časopisju še trobili, da je zmagala opozicija. «Slovenec» je to razglašal celo v posebni izdaji. Kaj je s to lažjo nameraval, je res težko uganiti, ker resnica o izidu volitev je morala končno vendarle na dan. — Menda se je tekom volilne borbe «Slovenec» tako navadil laganja, da se ga še po volitvah ne more odvaditi.

+ **Laž je tigrom v kosteh.** «Slovenec» je ves obupan, da so klerikalci kljub večini v Sloveniji odigrali svojo vlogo v jugoslovenski politiki. Zato govori sedaj o krvavem nasilju, o presipanju volilnih kroglic, o zapiranju predstavnikov volilnih komisij — pa ne pri nas v Sloveniji, temveč drugod, tam daleč notri v Hrvatski, Macedoniji itd. O nasilju v Sloveniji si seveda ne upa lagati, ker je Slovenija majhna in bi mogli tudi nebriltni klerikalni volilci prijeti «Slovenca» za ušesa. Svoje laži posnema «Slovenec» iz separatističnih hrvatskih listov, ki so znani po svoji brezmejni hujskaški in lažnivi pisavi.

Kako je danes.

«O, gospa Rožmarinka, kako pa to, da niste odšli k peroki svoje hčerke?»

«Eh, veste, gospa Koprivka, sem užaljena. Če me hči ni povabila h krstu svojega prvega otroka, pa tudi k njeni poroki nisem marala iti!»

Zanimivosti

ŽENA Z BRADO.

Primeri, da imajo ženske brčice pod nosom, niso tako redki, a redke so ženske z močno razvitimi bradami. Naša slika predstavlja bradato ženo nekega farmerja v severnoameriški državi Illinois; tej ženi je po večletnem zakonu nenadoma zrasla dolga

brada, ki je ženi prizadevala mnogo skrbi. Na vse načine se je žena prizadevala, da bi odstranila ta za nežni spol neprimeren naravni okrasek, a ni nič pomagalo. Končno ji je neki zdravnik v Los Angelesu s pomočjo močnih svetlobnih žarkov za trajno odstranil brado.

× **Kako je lisica odgojila psilčke.** Med živalstvom se često dogajajo pojavi, da se človek mora čudom čuditi. Iz ljudske šole nam je vsem znana stara rimska pravljica, kako je volkulja odgojila Romula in Rema. A to je le stara legenda, dočim je v resnici znanih obilo primerov, da so opice in celo levinje dojile druge živali, pa celo tudi otroke. Posebna zanimivost pa je nedavno bila odkrita na Angleškem, kjer se zdaj vršijo veliki lovi na lisice. Pred dvema mesecema je namreč neka lovska družba v gozdu izgubila dva mlada lovška hirta. Vse iskanje je bilo zaman. Kakšno presenečenje pa je te dni doletelo graščinskega upravitelja, ko je šel ob robu gozda, pa se iz neke rupe besno zakadl vanj stara lisica. Upravitelj je končno s palico odgnal lisico in začel raziskovati rupo, ali se v njej ne nahajajo mlade lisičke. Resnično je našel tri mladiče, a v njuni družbi tudi izgubljena dva psička, ki ju je lisica spravila v svoj brlog in ju materinsko dojila skupno s svojimi mladiči. Vidi se torej, da imajo živali tudi za svoje nasprotnike včasih več materinskega čuta kakor ljudje.

× **Ubijalec ruske carske obitelji,** ki se piše Jurovski in ki je 16. julija 1918. spravil carja in carico na oni svet, se je nedavno pojavil v Carigradu. Ker pa ga tamošnji ruski begunci predobro poznajo in ker se boji njihove osvete, ga povsod spremljata dva tajna policista, ki mu jih je za osebno spremstvo dodelilo boljševiško poslaništvo v Carigradu.

Sokolstvo

Sokolski odsek na Vačah je imel 11. januarja svoj redni občni zbor ob veliki udeležbi domačega članstva in od drugih bratskih društev. Izvolil se je nastopiti novi odbor: starosta Fortunat Čertanc, podstarosta Ivan Kristan, tajnik Jože Vrtačnik, blagajnik Ivan Ilaš, načelnik Franc Grile, načelnica Roza Kimovec, prosvetar Ivan Barlič, Jožica Kristan; odborniki: Jernej Juvančič, Ivan Podbevšek, Fr. Grile; namestnika: Jakob Grile, Alojzij Juvan; pregledovalca računov: Franc Grile, Anton Kokal. — Želimo, da gre odsek po isti poti naprej. Zdravo!

Za smeh in kratek čas

Raztrgan žep.

Ženka: «Dragi možek, le zahvali se meni, da sem ti snoči, ko si zaspal, zakrpala žep v tvojih hlačah.»

Možek: «Hvala ti lepa, samo čudno se mi vidi, kako si mogla zapaziti, da je žep strgan.»

Zaletelo se mu je.

Gospodar: «Kaj tako kričiš? Ali si Ti gospodar ali sem jaz?»

Hlapec: «Seveda si Ti gospodar.»

Gospodar: «No, potem pa ne kriči kakor osel!»

Ne čuje se.

Ožbavn in njegova žena sta se po stari navadi zopet enkrat skregala, da je vsa vas drla skupaj. Vedno več je prihajalo ljudi, ki bi radi napasli svojo radovednost, toda zadnji, ki so prišli, niso mogli zaradi velike gruča in šuma ničesar videti in ne čuti. Kar zavpije nekdo vzdajaj:

«Kregajte se vendar glasneje, da bomo tudi mi kaj čuli...»

Na kolodvoru.

Prišla je ženska s petletnim sinčkom k blagajni in vprašala, kdaj odhaja vlak proti Mariboru.

Uradnik (ki je jecljal): «T—t—očno ob osmi—mi—nih.»

Ne dolgo zatem se je vrnila ista ženska ter ponovno povprašala za odhod vlaka proti Mariboru.

Uradnik: «T—t—točno ob osmi—mi—nih.»

Pa je prišla ženska še tretjič in uradnik se je razjezil: «S—s—saj s—s—sem Vam ž—ž—že pove—ve—vedal. Z—z—zakaj mi n—n—daste m—m—miru?»

Ženska: «Oprostite, prišla sem samo radi tega, ker Vas moj Janžek tako rad posluša.»

Med židi.

Abraham: «Izak, kaj dela David?»

Izak: «Zblaznel je.»

Abraham: «Zblaznel? Za vraga! Ali mi bo sedaj vrnil dolg?»

Izak: «Toliko blazen pa menda vendar še ni...»

Navikan papežev sluga.

Papež Aleksander je imel Ribničana za slugo. Da ne bi zamudil dopoldanskih sprejemov in visokih opravil, naroči temu svojemu Ribničanu, da ga mora vsako jutro točno ob osmih zbuditi in obenem povedati, kakšno je vreme. Prihodnje jutro sluga potrka in zakliče:

«Vaša milost, Sveti Oče, ura je osem in zunaj lepo vreme!»

«Da je osem in lepo vreme, to sem že prej vedel jaz in Bog nezmotljiv!» odvrne znotraj papež ter se še enkrat obrne v mehki postelji.

Primaruha, misli Ribničan pri sebi, hočem se pa le prepričati, ali papež vse vé. Zato naslednje jutro pravi:

«Sveti oče, ura je osem in zunaj lepo vreme!»

«Da je osem in vreme lepo, sva že prej vedela jaz in Bog vsevedni!» zopet odvrne papež.

Tedaj pa se Ribničan odreže po domače: «Ano figo vajste! Ura je anajst, pa dječ gre!...»

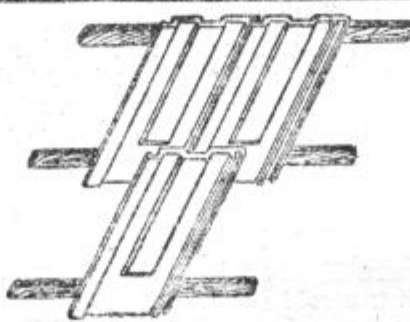
Papež jezno skoči iz postelje, spiše račun in Ribničan je moral še tisto uro po svetu s trebuhom za kruhom.

ČAJNA ROČKA
"popolna"

ZATO V UPORABI NAJCENEJŠI
IN OBENEM NAJFINEJŠI

Koliko stara hoče biti žena, odloči ona sama s tem, da svoj obraz neguje ali zanemarja. Žena ostane vedno mlada, ako rabi za obraz Fellerjevo Elsa-pomado, ki stori kožo v najkrajšem času belo, mehko, nežno in čisto. Za racionalno nego las naj se uporablja Elsa-pomada za lase. Enako moški, ki nočejo biti plešasti. Za poizkus 2 lončka za 36 Din, ako se pošlje denar v naprej, ali pa 46 Din po povzetju od lekarne Eugen V. Feller v Stubiici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

Miklošičeva c. 13

Bogata izbira pliša

lištra, volnenega blaga za obleke, belega platna, rjava kotenina, erilbu, raznih odej in vsega mnaufakturnega blaga je pri tverki

FRANC CROBATH, d. z. o. z., Kranj.

Najnižje dnevno cene! Postrožna kar najboljša.

J. Stjepušin
SISAK
priporoča
boljše tamburice, strune,
partiture in ostale potreb-
ščine za vsa glasbila.

Levol, gozdarji, delavci, pripravljamo Vam, da si kupite

obleke,

pelerine, sukaje, hlače, dežne plašče iz gume, vsakovrstne perlice po najnižji ceni le pri konfekcijski industriji

Drago Schwab, Ljubljana

Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zahtevajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštneem porzetju. V istni reži se izdelujejo usnjena (kožni) rokavci, hlače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

In vi, milostljiva gospa?

Zelite li, da se končno iznebite vaših peg? Veselite se li čiste in bele kože? Poizkusite torej LEKARNARJA FELLERJA ELSA-POMADO ZA OBRAZ IN OBVAROVANJE KOŽE, to odlično sredstvo za lepoto, za vzdrževanje mladeniške kože, ki zanesljivo odstrani vse nečistosti kože, pršice, pege, lišaj, zajedavce, ogrce, da celo nabori in gube se odstranijo z redno masažo s pomočjo Fellerjeve kavkaške Elsa-pomade za obraz in obvarovanje kože.

ZA POIZKUSNJO 2 lončka z zavojnico in poštulno za 36 Din, toda le tedaj, ako se denar pošlje v naprej, kajti po povzetju je poštnina za 10 Din višja, torej 46 Din

Naročila nasloviti na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
v Stubiici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

ELSA LEKARJEVA LJUBJANO MLEKO, idealno nego valno sredstvo za polt. ELSA LJUBJANO MLEKO MILO. ELSA BOKAKSOVO. ELSA GLUCERINSKO MILO so mila lepote vsake elegantne gospe

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne, d. d. v Ljubljani

prej VIDIC-KNEZ, tovarne na Viču in Brdu

zvidijo v poljubni množini, takoj dobavno, najboljšo preizkušene in delo strešnikov, z eno ali dvema zareztama, kakor tudi hobrovec (šiber) in

zidno opeko.

Na željo se postjeta takoj popis in ponudba!